

Brüsszel, 2019. december 10.
(OR. en)

14915/19

Intézményközi referenciaszámok:
2018/0176(CNS)
2018/0181(CNS)

FISC 488
ECOFIN 1122

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Előző dok. sz.:	13634/19 FISC 420 ECOFIN 958
Tárgy:	Jövedéki adók a) Tervezet – A TANÁCS IRÁNYELVE a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (átdolgozás) b) Tervezet – A TANÁCS RENDELETE a jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködésről szóló 389/2012/EU rendeletnek az elektronikus nyilvántartások tartalma tekintetében történő módosításáról – Elfogadás

1. A Bizottság 2018. május 25-én tanácsi irányelvre irányuló javaslatot fogadott el a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról¹. A javaslatához a Bizottság csatolta a jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködésről szóló 389/2012/EU rendeletnek az elektronikus nyilvántartások tartalma tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletjavaslatot².
2. A javaslatok célja az uniós jövedéki és vámeljárások összehangolása, a szabad forgalomba bocsátott jövedéki termékek Unión belüli szállítására vonatkozó szabályok egyértelművé tétele, valamint a kisvállalkozásokra háruló adminisztratív és jogi terhek csökkentése. A javaslatok továbbá számos olyan intézkedést irányoznak elő, amelyek a jövedéki termékek exportjának és importjának folyamataira, a vállalkozások közötti interakciókra, valamint a rendkívüli helyzetekre vonatkozó eljárások korszerűsítését és egyszerűsítését szolgálják.

¹ 9571/18 FISC 239 ECOFIN 547 IA 165 + ADD 1–3.

² 9568/18 FISC 237 ECOFIN 544.

3. A Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. október 17-én nyilvánított véleményét³. Az Európai Parlament 2019. március 27-én véleményt nyilvánított a tanácsi irányelvjavaslatról⁴, 2018. október 3-án pedig a tanácsi rendeletjavaslatról⁵.
4. A Tanács (ECOFIN) 2019. november 8-án politikai megállapodásra jutott a javaslatra vonatkozóan.
5. A Bizottság a Tanács jegyzőkönyvében rögzítendő nyilatkozatot tett közzé, amely a mellékletben található.
6. Ennek megfelelően felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy javasolja a Tanácsnak, hogy:
 - az egyik soron következő ülésén „A” napirendi pontként fogadja **el a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló**, a jogász-nyelvész szakértők által véglegesített és a 14107/19 FISC 442 ECOFIN 1003 dokumentumban foglalt **tanácsi irányelv** tervezetét, valamint **a jövedéki adók területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 389/2012/EU rendeletnek az elektronikus nyilvántartások tartalma tekintetében történő módosításáról szóló**, a jogász-nyelvész szakértők által véglegesített és a 14108/19 FISC 443 ECOFIN 1004 dokumentumban foglalt **tanácsi rendelet** tervezetét, és
 - állapodjon meg a fenti jogalkotási aktusoknak a Hivatalos Lapban való kihirdetéséről.

³ HL C 62., 2019.2.15., 108. o.

⁴ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0296_HU.html

⁵ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0368_HU.html

A Bizottság nyilatkozata a 2008/118/EK irányelv 32. cikkének végrehajtásáról

„A Bizottság emlékeztet annak fontosságára, hogy az áruk szabad mozgásának biztosításával együtt a közegészség védelméről is gondoskodjunk. Ezen egyensúly megteremtése érdekében egyértelművé kell tenni a 32. cikkben foglalt hatályos szabályokat és rendelkezéseket.

A Bizottság először is emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 34. cikke értelmében a tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás, ezért elvileg nem lehetne korlátozni, hogy a magánszemélyek mit vásárolhatnak és vihetnek magukkal az uniós tagállamok közötti utazásaik során, feltéve, hogy a vásárolt termékeket saját felhasználásra és nem viszonteladásra szánják. A jövedéki adót a vásárlás helye szerinti tagállamban kell beépíteni a termékek árába, és további adófizetés egyetlen más tagállamban sem írható elő.

Különös szabályok vonatkoznak azonban az olyan jövedékiadó-köteles termékekre, mint az alkoholtartalmú italok és a dohánytermékek. Amennyiben egy magánszemély egy tagállamban ilyen termékeket vásárol és másik tagállamba viszi őket, azon elv, hogy a rendeltetési hely szerinti tagállamban nem kell jövedéki adót fizetnie, csak akkor érvényes, ha az utazó saját maga szállítja és saját használatára szánja a termékeket.

Annak megállapítására, hogy a termékek az utazó saját felhasználására szolgálnak-e, a 32. cikk (3) bekezdése több olyan kritériumot sorol fel, amelyeket a tagállamoknak figyelembe kell venniük. A „saját felhasználás” többek között azt jelenti, hogy a termékek az utazó saját céljaira szolgálnak. Nem tartoznak tehát ide a másoknak szánt ajándékok vagy a kereskedelmi célú felhasználásra szánt termékek.

A jövedéki termékek mennyiségét illetően a 32. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy a tagállamok – a termékek felhasználásának egyfajta bizonyítékaként – irányadó szinteket állapíthatnak meg. Amennyiben a jövedéki termékek mennyisége az irányadó szintek alatt van, feltételezhető, hogy saját célra szolgálnak. Az irányadó szintek túllépése esetén azonban a tagállam észszerűen feltételezheti, hogy a termékek nem saját felhasználásra szólnak, kivéve, ha másfajta bizonyíték áll rendelkezésre. Ha nincs bizonyíték a termékek saját célú felhasználására, akkor a fogyasztás szerinti tagállamban jövedéki adót kell fizetni.

A 2008/118/EK tanácsi irányelvre vonatkozó bizottsági jelentésről szóló, 2017. december 5-i tanácsi következtetések nyomán a Bizottság megkezdte a 32. cikk (és a távértékesítésről szóló 36. cikk) alkalmazásának értékelését, különös tekintettel arra, hogy a szóban forgó rendelkezések továbbra is alkalmasak-e arra, hogy egyensúlyt teremtsenek az állami bevételeknek, illetve a közegészség védelmének a célja között.”
